

19η δικάσιμος, 4 Ιουνίου 2024

Α΄ Μικτό Ορκωτό Εφετείο Αθήνας, κτίριο Εφετείου, Αίθουσα Δ4, Ισόγειο.

Περιεχόμενα

Αγορεύσεις συνηγόρων υποστήριξης της κατηγορίας.....	1
Κλειώ Παπαπαντολέων.....	1
Άννυ Παπαρρούσου.....	7
Αγορεύσεις συνηγόρων υπεράσπισης.....	14
Χαράλαμπος Αναγνωστόπουλος (υπεράσπιση κατηγορουμένου Σπυρίδωνα Δημόπουλου)....	14

Παρόντες κατηγορούμενοι: Δημόπουλος, Χορταριάς

Ώρα έναρξης: 09:30

Πρόεδρος: Λοιπόν, μάθαμε ότι δεν είναι εδώ ο κ. Γλύκας. Μας δημιουργούνται πάρα πολλά προβλήματα, έχουμε πάρα πολύ μεγάλη δυσκολία με τις άδειες, να δούμε τι πρόβλημα υπάρχει σήμερα...

[Συνεργάτης Γλύκα προσκομίζει έγγραφο]

Πρόεδρος: [Διαβάζει] «... στο ΜΟΔ και άσκησε τα υπερασπιστικά του καθήκοντα, η συνεδρίαση διακόπηκε για 4/6/24». Λοιπόν, για αύριο;

Συνεργ. Γλ.: Αύριο είναι ακόμα πιο δύσκολο. Θα μπορούσε να προχωρήσει στην αγόρευση η υποστήριξη κατηγορίας και με όλο το σεβασμό...

Πρόεδρος: [Διακόπτει] Κοιτάξτε να δείτε, δεν υπάρχει σεβασμός, κανένας σεβασμός μέχρι τώρα, για το χρόνο ειδικά! Δεν είπαμε για προβλήματα για λόγους υγείας και τέτοια θέματα...

Συνεργ. Γλ.: Αύριο είναι το μεγάλο πρόβλημα για τον κύριο Γλύκα.

Πρόεδρος: [Διαβάζει έγγραφο] Ζητήστε καινούργιο έγγραφο που να λέει τι πρόβλημα υπάρχει και σε κάθε περίπτωση εκτός από 11/06 δεν υπάρχει καμία εναλλακτική, είναι η τελευταία!

Γραμματέας: Στην αίθουσα Δ100Δ.

Αγορεύσεις συνηγόρων υποστήριξης της κατηγορίας

Πρόεδρος: Λοιπόν, να αρχίσουμε με την υποστήριξη κατηγορίας.

Κλειώ Παπαπαντολέων

Παπαπαντολέων: Κυρία πρόεδρε, πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, εσάς προσωπικά, και τις ενόρκους. Το δικαστήριό σας επέτρεψε να γίνει μια διαδικασία μακρά και σε βάθος, η οποία επέτρεψε την ανάδειξη όλων εκείνων των κρίσιμων στοιχείων που σας χρειάζονται για την ποινική συμπεριφορά των κατηγορούμενων.

Η πρόταση του κ. εισαγγελέα ήταν ευσύνοπτη αλλά περιεκτική και προφανώς θα συνταχθούμε με αυτήν αναλύοντας κάποια επιμέρους στοιχεία και μένοντας σε αυτά.

Στη διάρκεια αυτής της μακράς διαδικασίας επανειλημμένα γίναμε μάρτυρες μιας αδιάκοπης προσπάθειας να αποδομηθεί η προσωπικότητα και η ζωή του του θανόντος και να επισκιαστεί η ταυτότητά του από εικαζόμενα, ή πιθανολογούμενα ή και ψευδή σενάρια και εκδοχές. Ήταν διαρκής η προσπάθεια απόκρυψης και μεταστροφής της πραγματικότητας και πλήρους μετατόπισης των βαρύτατων ποινικών ευθυνών των κατηγορουμένων προς το μέρος του θανόντα. Λειτουργήσαμε εδώ, όχι μόνο ως υποστήριξη της κατηγορίας για έναν άνθρωπο που θανατώθηκε τόσο βίαια, αλλά και ως υπεράσπιση ενός κατηγορούμενου μετά θάνατον.

Η υπεράσπιση, στο σύνολό της, χωρίς διαφοροποιήσεις, σε όλη τη μακρά διάρκεια υποστήριξε τη θέση ότι ο Ζακ Κωστόπουλος πέθανε για κάποιο λόγο άγνωστο, αόριστο ή και μεταφυσικό. Κάτι έγινε και πέθανε. Και εάν δεν ήταν τοξικομανής, μήπως ήταν αλκοολικός, μήπως έφταιγε ότι κάπνιζε, μήπως είχε χαμηλό αιματοκρίτη, μήπως γενικά φιλάσθενος... Και σε κάθε περίπτωση ότι ήταν προδιαγεγραμμένος ο θάνατός του.

Όμως εσείς έχετε στα χέρια σας πολύτιμα εργαλεία και στέρες, συμπαγείς αποδείξεις για να διαγνώσετε την αλήθεια, και αυτές είναι όχι μόνο οι καταθέσεις των αυτοπτών και λοιπών μαρτύρων αλλά δύο βαρύνουσας σημασίας αποδεικτικά μέσα: τις ιατροδικαστικές εκθέσεις και καταθέσεις γιατρών και ιατροδικαστών και το ψηφιακό, βιντεοληπτικό υλικό. Έχει το δικαστήριό σας τη σπάνια δυνατότητα να γίνει το ίδιο αυτόπτης μάρτυρας της εγκληματικής συμπεριφοράς που δικάζει. Να γίνει το ίδιο αδιάψευστος μάρτυρας του εγκλήματος που τελέστηκε σε κοινή θέα και δεν μπορείτε, νομίζω, να πάτε πίσω ή πέρα από την εικόνα που βλέπετε, δεν μπορείτε πάρα να εμπιστευτείτε αυτό που βλέπετε.

Και αυτό που βλέπετε είναι ένα άγριο λιντσάρισμα ενός αβοήθητου προσώπου. Είναι ένα ξέφρενο πάρτυ βίας. Και αυτό σας εισέφεραν εδώ οι αυτόπτες μάρτυρες με τρόπο αυθεντικό, γνήσιο, αξιόπιστο.

Οι μάρτυρες Λ.Δ., Κ.Φ., Β., Ξ.Δ., σας κατάθεσαν ότι τη βιτρίνα την έσπασαν οι έξω, ότι ο πρώτος κατηγορούμενος ξεκίνησε να πετάει πέτρες ή και άλλα αντικείμενα, σας περιέγραψαν τους κατηγορούμενους εξαγριωμένους να χτυπούν με μανία.

Η κυρία Λ.Β. σας είπε, όπως είδαμε στα πρακτικά από την κ. γραμματέα: «προσπαθούσα να τους αποθαρρύνω μήπως έρθουν στα συγκαλά τους». Ο κύριος που [...] «λίγο πριν τον είχα δει να πετάει [...] κλώτσαγε τη βιτρίνα και σε κάθε χτύπημα έβρισκε και το κεφάλι του νεαρού. Αυτό το έκανε και κάποιος άλλος κύριος. Εν τω μεταξύ εγώ άρχισα να φωνάζω, ούρλιαζα, ‘σταματήστε, θα τον σκοτώσετε, τι είναι αυτά που κάνετε;! Έρχεται η αστυνομία, θα επιληφθεί η αστυνομία, αφού

είναι μέσα, δεν υπάρχει κίνδυνος' [...] Ο κόσμος τους φώναζε και δεν άκουγαν [...] Ήθελαν να τον τιμωρήσουν [...] Οι κλωτσιές ήταν με τόση δύναμη που το κεφάλι έφευγε».

Ο κύριος Κ.Φ. σας είπε: «Το σπάσιμο του μαγαζιού έγινε απέξω [...] Είδα μια απάνθρωπη, βάνουση συμπεριφορά και κατά τη γνώμη μου τον άνθρωπο τον σκότωσαν σε κοινή θέα μέρα μεσημέρι [...] Έδιναν απίστευτες κλωτσιές στο κεφάλι [...] Η στιγμή που επενέβην για να σταματήσω αυτό ήταν η στιγμή που ο κοσμηματοπώλης του πάτησε, δηλαδή να του πολτοποιήσει το κεφάλι, δεν ξέρω τι προσπαθούσε να κάνει [...] Του το πάτησε πάνω στα σπασμένα γυαλιά με δύναμη [...] Έφευγαν γυαλιά, αλλά εκείνο που εμένα με τρόμαξε ήταν ότι αυτά που είχαν μείνει, οι τσίτες, όπως έτρωγε το παιδί τις κλοτσιές στο κεφάλι, το κεφάλι έφευγε και φοβόμουν μην του τρυπηθεί πουθενά σε αυτά τα κρεμασμένα. Τον πάτησε με δύναμη, σήκωσε το πόδι του, πρέπει, όπως χτύπησε το κεφάλι κάτω, να έφυγε λίγο αριστερά, πώς πατάς μια μπάλα και φεύγει. Ήταν μπάλα ποδοσφαίρου το κεφάλι του ανθρώπου. [...] Ήταν ο άνθρωπος που βάραγε με ζέση, έβλεπε και σημάδευε. Ο κοσμηματοπώλης ήταν πιο ατσούμπαλος στο ξύλο, ο κύριος ήταν πιο συγκεκριμένος. Ο κοσμηματοπώλης ήταν πιο ατσούμπαλος στις κινήσεις και στο χτύπημα, ο κύριος ήταν πιο συγκεκριμένος. Ήταν σαν να έχει πάει σε σχολή πολεμικών, όχι ότι έχει πάει, καταλαβαίνετε πώς το λέω, σαν να το έχει σπουδάσει, σαν να ξέρει τι κάνει. Ήταν, αυτό που λέμε στη μέσσα, ότι άνθρωπο πεσμένο κάτω σταματάς να τον χτυπάς, σε άνθρωπο τελειωμένο δεν συνεχίζεις. Ο Κωστόπουλος ήταν τελειωμένος, δεν είχε ούτε να απειλήσει, προσωπικά όταν επενέβη πιο πολύ φοβόμουν τους κατηγορούμενους παρά τον Κωστόπουλο».

Ο κύριος Σ.Α. σας είπε: «Θυμάμαι μια γυναίκα να φωνάζει 'κύριε Σπύρο, μη' [...] Ότι είναι ένας άνθρωπος πολύ χτυπημένος, πολύ φοβισμένος, σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση».

Η κα Δ.Χ. σας είπε: «Ζητούσε βοήθεια, ήταν κατατρεγμένος, καθόλου απειλητικός αλλά σε μεγάλη ταραχή».

Ο κ Β.Α. κατέθεσε ότι: «Πρόκειται για λιντσάρισμα [...] Ότι οι 2 κατηγορούμενοι φαινόταν ότι έχουν κοινό στόχο και ήξεραν τι κάνουν».

Ο κ. Ξ.Δ. αν δεν κάνω λάθος σας είπε ότι πρόκειται για «Περιστατικό βίας».

Ο κ. Τ.Ν. ότι : «Του έριχναν αντικείμενα [...] Τον 'είχανε' [...] Ο θανάων ήθελε να ξεφύγει, δεν είχε συνείδηση, δεν έβλεπε [...] Ότι ο ίδιος δεν μπορούσε να αντέξει άλλη βία [...] Ότι χτυπάγανε συντονισμένα και γρήγορα [...] Όλη αυτή η μανία ήταν οργιώδης».

Αυτές ακριβώς ήταν οι λέξεις των αυτοπτών μαρτύρων.

Στις 14:48:30 με 02:48:41, για έντεκα δευτερόλεπτα δηλαδή, ο μεσίτης και ο ιδιοκτήτης κλωτσούν συνεχόμενα, είναι από την κατάθεση της κυρίας Βαρβία, «παρατηρούμε δεκατέσσερις κλωτσιές, δεν τον πετυχαίνουν όλες, τουλάχιστον μία έχουμε δει να μην τον έχει πετύχει, οι περισσότερες είναι στο κεφάλι, εννέα είναι από τον μεσίτη και πέντε από τον ιδιοκτήτη. Η τελευταία κλωτσιά, που είναι από τον ιδιοκτήτη του καταστήματος, φαίνεται σαν να πατάει το κεφάλι του Ζακ στο πεζοδρόμιο, που έχει ήδη γυαλιά και αυτό τον ξαπλώνει κιόλας στο πεζοδρόμιο κι εκείνη τη στιγμή μπαίνει στην μέση ένας αυτόπτης μάρτυρας με μία κοτσίδα, ο κύριος που είναι κι εδώ, και τους σταματάει. 14:48:50, ο μεσίτης φαίνεται να χτυπάει άλλη μια φορά. Μέσα σε αυτά τα έντεκα

δευτερόλεπτα παρατηρούμε δεκατέσσερις κλωτσιές, πριν από αυτό έχει υπάρξει ρίψη του αντικειμένου που χτύπησε τον Ζαχαρία στο κεφάλι».

Από την ώρα που μπήκε στο κοσμηματοπωλείο δεν έχει περάσει ούτε ένα λεπτό. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι δεν υπάρχει καμία κλοπή, καμία ληστεία, ότι επρόκειται για έναν άνθρωπο αβοήθητο, ότι δεν κουβαλούσε κανένα μαχαίρι μπαίνοντας στο κοσμηματοπωλείο, δεν είχε ούτε τσάντα, ούτε τσαντάκι, ούτε τίποτα που να μπορούσε να κρύψει το μαχαίρι.

Διαβάζω από την εργαστηριακή έκθεση: «Από την Έκθεση Εργαστηριακής Εξέτασης της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών, η οποία ανέλυσε το ψηφιακό υλικό, προέκυψε ότι φαίνεται να φέρει, εκτός από πυροσβεστήρα, αντικείμενο μακρόστενου σχήματος, με ανακλαστική επιφάνεια. Το ακριβέστερο σχήμα του αντικειμένου δεν είναι ευκρινές εξαιτίας της κίνησης του ατόμου και της ανάκλασης του φωτός. Ασφαλέστερο συμπέρασμα δεν δύναται να εξαχθεί λόγω της χαμηλής ποιοτικής επάρκειας του βιντεοληπτικού υλικού», ενώ για το χρονικό σημείο που είναι στο κάτω μέρος της βιτρίνας αναφέρει επί λέξει «δεν είναι δυνατό να διαπιστωθεί εάν ο εικονιζόμενος φέρει κάποιο αντικείμενο».

Στα ίδια ακριβώς συμπεράσματα κατέληξαν ενώπιόν σας και οι δυο ψηφιακοί εμπειρογνώμονες, η κυρία Βαρβία και ο κύριος Καραθανάσης, ότι δηλαδή δεν μπορούν να εξαγάγουν ασφαλές συμπέρασμα λόγω της χαμηλής ποιότητας του ψηφιακού υλικού και των αντανάκλασεων του φωτός.

Επιτρέψτε μου να σχολιάσω τις αντανάκλασεις τις οποίες αναφέρει η έκθεση και οι δύο πραγματογνώμονες, όπου το μαχαίρι φαίνεται περίπου στη μύτη του κατηγορουμένου. Η υπεράσπιση έκανε σημαία την εμφάνιση αυτού του μαχαιριού. Γι' αυτόν το λόγο, άλλωστε, οι δύο μάρτυρες που κατέθεσαν, φίλοι του κατηγορουμένου, σας περιέγραψαν το εξής: Σας είπαν για τον Ζαχαρία Κωστόπουλο ότι ήταν ένας «ρωμαλέος» «σε αμόκ» αλλά «εξασθενημένος». Ταυτόχρονα και ότι ήταν ρωμαλέος στο πάνω μέρος του κορμιού και παρέπαιε στο κάτω. Ότι πρόκειται για ένα επικίνδυνο άτομο.

Πρέπει, όμως, να δούμε αν πράγματι συνέβη αυτό και αν κράτησε ποτέ το περίφημο αυτό μαχαίρι. Ακόμα και αν στο κάτω μέρος της βιτρίνας το κρατούσε, ακόμα και μέσα σε αυτές τις κινήσεις που έκανε, πανικόβλητος, επιτρέψτε μου να πω ότι ποτέ δεν το χρησιμοποίησε. Έχει έρθει σε επαφή με δώδεκα συνολικά ανθρώπους. Με την εξαίρεση του διασώστη, όλοι οι υπόλοιποι έντεκα ασκούν σε αυτό το σώμα βία. Εάν πράγματι κρατάει μαχαίρι θα το είχε χρησιμοποιήσει. Κανείς εξ αυτών των έντεκα δεν έχει πάθει ούτε μια αμυχή. Θεωρώ, συνεπώς, ότι ο μόνος άνθρωπος που βρισκόταν σε άμυνα εκείνη την ημέρα ήταν ο θανών και αυτό ήταν εμφανές από την εικόνα που ήδη βλέπετε στο ψηφιακό υλικό.

Επιτρέψτε μου κάποια σχόλια σε σχέση με την επίθεση και το σπάσιμο της βιτρίνας: εκτός από τις καταθέσεις των μαρτύρων, έχετε και κάποιες περαιτέρω αποδείξεις που επιβεβαιώνουν μια σειρά από κρίσιμα γεγονότα:

1. Ότι η λυσσαλέα επίθεση σε βάρος του Ζαχαρία Κωστόπουλου ξεκίνησε ήδη πριν από το σπάσιμο του κάτω μέρους βιτρίνας από τους δύο πρώτους κατηγορουμένους, όταν ο ίδιος ο πρώτος κατηγορούμενος έθραυσε με την εκτόξευση μιας καρέκλας, το πάνω μέρος της βιτρίνας και

πετούσε αντικείμενα, μεταξύ των οποίων και μια πέτρα -όπως ομολόγησε ο ίδιος- η οποία και χτύπησε τον θανόντα.

2. Ότι ο θανών ήταν ήδη χτυπημένος όταν ξεκίνησαν να τον κλωτσάνε με βία στο κεφάλι και

3. Ότι το κάτω μέρος της βιτρίνας το έσπασαν οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι, όπως άλλωστε αποδέχεται και ο κύριος εισαγγελέας στην πρότασή του.

Στην απολογία τους, μάλιστα, σε ερώτηση δική σας, ο πρώτος παραδέχθηκε ότι «με τις κλωτσιές μας μάλλον κάναμε μεγαλύτερη ζημιά». Στην έκθεση αποτύπωσης και αντιπαραβολής της αστυνομίας επιβεβαιώνονται τα εξής: ότι «ο πρώτος κατηγορούμενος σπάει τη βιτρίνα και ρίπτει άγνωστα αντικείμενα εις βάρος του Κωστόπουλου». [...] Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός περί άμυνας ή νομιζόμενης άμυνας των κατηγορουμένων ότι τάχα έσπασε ο ίδιος ο θανών την τζαμαρία και αμυνόμενοι τον χτύπησαν, είναι απολύτως αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί. Άλλωστε, το αφήγημα των δύο κατηγορουμένων μεταξύ των δύο βαθμών δικαιοδοσίας έχει μετατοπιστεί. Στις απολογίες τους δεν ακούσαμε ούτε για άμυνα, ούτε για ληστεία. Και σας σημειώνω ότι ο δεύτερος κατηγορούμενος σας είπε ότι δεν εμπλέχτηκε για να υπερασπιστεί το μαγαζί του αλλά για να βοηθήσει τον Κωστόπουλο, μιλάμε για τέτοια κίνηση αλτρουισμού.

Η ιατροδικαστική έκθεση των δύο κρατικών ιατροδικαστών ήταν από την πρώτη στιγμή σαφέστατη: Στην από 20-11-2018 ιατροδικαστική τους έκθεση: «Από τα ευρήματα της νεκροψίας-νεκροτομής προέκυψε ότι ο θάνατος επήλθε από ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις του μυοκαρδίου σε έδαφος πολλαπλών τραυμάτων σώματος», καθώς και ότι «από τον έλεγχο της καρδιάς δεν διαπιστώθηκε υποκείμενη νόσος και κυρίως προϋπάρχουσα στεφανιαία νόσος. Ως εκ τούτου οι ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις που αποτέλεσαν την τελική αιτία θανάτου ΔΕΝ συνδέονται με υποκείμενη προϋπάρχουσα στεφανιαία ή άλλη καρδιακή νόσο».

Νομίζω, και οι τρεις ιατροδικαστές και ο παθολογοανατόμος ήταν αμετακίνητοι και σαφέστατοι.

Ελεσήμαναν επίσης ότι «το εύρημα του έντονου οιδήματος και συμφόρησης των πνευμόνων συνιστά μη ειδικό προθανάτιο εύρημα» και ότι «το εύρημα της έντονης συμφόρησης των αγγείων του εγκεφάλου δύναται να αποδοθεί με ασφάλεια σε τραυματικής αιτιολογίας εύρημα, συμβατό με τα πολλαπλά τραύματα σώματος και κυρίως κεφαλής που έφερε».

Καταθέτοντας ενώπιόν σας ο κ. Καλόγρηας δήλωσε επανειλημμένα και ήταν αμετακίνητος ότι: «Τα συμπεράσματα δε των ιατροδικαστών υποστηρίζονται πλήρως τόσο από την υπ' αρ. 1309/2018 Εργαστηριακή Έκθεση Τοξικολογικής Εξέτασης της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών, όσο και με τα Αποτελέσματα Τοξικολογικών Εξετάσεων του Εργαστηρίου Ιατροδικαστικής και Τοξικολογίας του Παν/μιου Θεσσαλονίκης και βεβαίως με ιστολογικές εξετάσεις του κ. Ευτυχιάδη».

Θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω αποσπάσματα από την κατάθεση του κ Καλόγρηα, δεν θα σας κουράσω. «Ο θανών δεν είχε στεφανιαία νόσο, έτσι οι ισχαιμικές αλλοιώσεις δεν συνδέονται με [...] δεν είχε τοξικολογικά αίτια που να τις δικαιολογούν», αυτά προκλήθηκαν και εγκαταστάθηκαν από τις συγκεκριμένες ενέργειες των κατηγορουμένων.

Αναφέρθηκε στο ζήτημα της αιμορραγίας, που εκτενώς σας ανέλυσε και ο δικός μας τεχνικός σύμβουλος, ότι «υπάρχει εξαγγείωση [...] η εξαγγείωση είναι προφανές ότι είναι τραυματικής αιτιολογίας [...]».

Όσον αφορά τον περίφημο χρόνο εγκατάστασης, αν δηλαδή είχε ξεκινήσει να πεθαίνει από το σπίτι του, για παράδειγμα, ή αν πέθανε εξαιτίας των ενεργειών των βίαιων των κατηγορούμενων, υπάρχουν βιβλιογραφίες και όχι αυτά που γράφει η κυρία Σπηλιοπούλου, που δεν υπάρχουν βιβλιογραφίες. Υπάρχουν και λένε ότι «για να τις δει το μάτι θέλει μισή ώρα, είκοσι λεπτά, μια ώρα, δύο ώρες. Πριν δεν έχει κάτι που να δικαιολογεί την εγκατάσταση των αλλοιώσεων [...]. Η αιμορραγία είναι μια λέξη που είναι βαριά, όχι διά του στρες, ήταν περιορισμένη και συμφώνησε και ο κύριος Καλόγρης να μην την πούμε έτσι, για να μην [...] γι' αυτό την έγραψα έτσι, αλλά αν μου πει κάποιος, με το γράμμα του νόμου, θεωρείται αιμορραγία».

Τελειώνω με τον χρόνο εγκατάστασης. Ο κύριος Ευτυχιάδης: «οι αλλοιώσεις ξεκινάνε περίπου στη μισή ώρα, σας λέω εκ πείρας, τις έχουμε δει σε όλους τους θανάτους, ακόμα και στον απαγχονισμό και στην ηλεκτροπληξία υπάρχουν αυτές οι αλλοιώσεις. Από τη στιγμή που υπάρχει κάτι εξωτερικό, μπορούμε να φτάσουμε σε εκείνο το σημείο».

Από τους ανθρώπους που είδανε το πτώμα, εμπειρότατους ιατροδικαστές, με ασφάλεια μπορείτε να ακουμπήσετε στο ιατρικό συμπέρασμα, που σας λέει: μπορούν οι δύο εκθέσεις που προσκομίστηκαν να ανατρέψουν τα συμπεράσματα αυτά; Η απάντηση για μένα είναι όχι, γιατί οι άνθρωποι αυτοί και στις δύο εκθέσεις που έχουν συνταχτεί λένε διάφορες εκθέσεις, από το αν είναι υψηλά τα ποσοστά... Αν κάποιος που καπνίζει έχει περισσότερες πιθανότητες να πεθάνει, όλα αυτά είναι πιθανότητες, στατιστικά στοιχεία, αλλά δεν ακουμπάνε σε πραγματικά περιστατικά, δεν αφορούν την συγκεκριμένη υπόθεση. Ως εκ τούτου θα πρέπει να τις θεωρήσετε μη αξιόπιστες ή, σε κάθε περίπτωση, για να μη προσβάλλω τους ιατροδικαστές, δεν γίνεται να τις λάβετε υπόψη.

Πρώτη επισήμανση: Οι μάρτυρες που κατέθεσαν υπέρ του κατηγορουμένου, είτε ήταν παρόντες γιατί θα πήγαιναν για φαΐ, είτε είναι συνεργάτες του, άθελά τους σας έδωσαν με έναν τρόπο το κίνητρο για τη συμπεριφορά του: σας είπαν ότι εκεί είναι μια γειτονιά που μαστίζεται από το έγκλημα, μια κοινότητα αγανακτισμένων πολιτών και ότι άρα είναι κατανοητή η αντίδραση των δύο κατηγορουμένων, γιατί το πράγμα έχει παραγίνει. Η αντίδραση συνεπώς των αγανακτισμένων νοικοκυραίων δεν ήταν ούτε από αλτρουισμό ούτε για να μη χτυπηθεί ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος στα τζάμια, αλλά αποκλειστικά και μόνο για να τον τιμωρήσουν γι' αυτό που νόμιζαν ότι είναι, σε ένα κρεσέντο εγκληματικής ετοιμότητας.

Δεύτερη επισήμανση: Η συμπεριφορά αμέσως μετά την πράξη. Η απάθεια που δείχνουν και η αδιαφορία για τον άνθρωπο που κείτεται αιμόφυρτος και υποφέρει, για τον άνθρωπο που δεν μπορεί ούτε να μιλήσει, ούτε να τον πλησιάσουν, ούτε να του πουν μια κουβέντα, έστω κουβέντα ταραχής. Πλήρης αδιαφορία. Πιάνουν την κουβέντα δεξιά και αριστερά, και ακόμα και σήμερα ο πρώτος κατηγορούμενος σας περιγράφει πόσο σοκαρισμένος ήταν από το μαγαζί του και όχι από την πράξη του. [...] Ο δε άλλος, κρύφτηκε στο πληκτρολόγιό του και επί μέρες, ενώ είχε εκδοθεί ένταλμα σύλληψής του και έπαιζε σε όλες τις τηλεοράσεις το βίαιο λιντσάρισμα, εκείνος προσπαθούσε να χτίσει άμυνα, παραπλανώντας τις αρχές και διαδίδοντας ψευδείς ειδήσεις ότι τάχα ο άνθρωπος αυτοκτόνησε, έπεσε στα τζάμια, ότι τάχα ήταν επικίνδυνος ληστής, ξεκινώντας ήδη

από τότε την ηθική αποδόμηση του Ζακ. Και, επιτρέψτε μου να πω, αυτά γίνονται ενώ αναζητείται από τις αρχές και έχει εκδοθεί το ένταλμα σύλληψης.

Ήρθαν εδώ οι μάρτυρες των κατηγορουμένων. Ακούσατε κανέναν να σας πει για τον άνθρωπο του καθήκοντος που επενέβη να σώσει έναν άνθρωπο που πέφτουν και σπάνε τζάμια πάνω του; ακούσατε κανέναν να λέει ότι οι δύο άνθρωποι [...],

Σας είπε ότι «έχω πάθει σοκ γιατί καταστράφηκε το μαγαζί μου». Μόνο για το μαγαζί του έλεγε, [...] Ακόμα και η σύζυγος του δεύτερου κατηγορουμένου δεν σας είπε τίποτα απ' όλα αυτά, σας είπε ότι «είναι ένα βιβλίο και μια ιστορία μυθιστορηματική». [...] και ο δεύτερος κατηγορούμενος ότι με ένα μαγικό τρόπο πέθανε...

Η τιμωρητική μανία που περιγράφει η εισαγγελική πρόταση, που βλέπετε στο ψηφιακό υλικό, που σας κατέθεσαν εδώ οι αυτόπτες μάρτυρες, τα επανειλημμένα πλήγματα στο ευαίσθητο σημείο της κεφαλής και μάλιστα συντονισμένα με κλωτσιές και από τους δύο δράστες, η σφοδρότητα και η ένταση αυτών, το γεγονός ότι τον κλωτσούσαν πάνω σε σπασμένα τζάμια, ότι ο δεύτερος κατηγορούμενος αφού τον έχει κλωτσήσει, σκύβει και του δίνει τουλάχιστον δύο γροθιές, θα το δείτε στο βιντεοληπτικό σας, όπως σας ανέφερε και η κυρία Βαρβία και αποτυπώνεται στο ψηφιακό υλικό, οδηγούν χωρίς καμία αμφιβολία, στην ενοχή τους, και σε ένα έγκλημα που έχουν διαπράξει με μένος με βία και με πλήρη απαξίωση για την ανθρώπινη ζωή, οι δύο κατηγορούμενοι είναι, επιτρέψτε μου, να σας πω, με αδιαφορία και απάθεια για το θάνατο του θύματος.

Και οι δύο τους ήταν τελείως ασφαλείς, και η δε αστυνομία σε τέσσερα λεπτά από τη στιγμή που μπαίνει στο κοσμηματοπωλείο, μέσα σε τέσσερα λεπτά είχε έρθει η αστυνομία, δεν μπορούσαν οι δύο κατηγορούμενοι να περιμένουν τέσσερα λεπτά, ήταν τόσο μεγάλη η μανία τους.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι ο θανάτων δεν θα γυρίσει εδώ με την απόφασή σας, όμως είναι εδώ οι γονείς του, τα αδέρφια του που στάθηκαν 6 χρόνια.

Οι αποφάσεις των δικαστηρίων, ιδίως σε εμβληματικές υποθέσεις σαν αυτήν, εγγράφονται στην κοινωνική συνείδηση με τρόπο μοναδικό και βάζουν τη σφραγίδα τους με τρόπο ανεξίτηλο. Με την απόφασή σας δεν θα ρυθμίσετε απλώς μια κατάσταση, αλλά θα δώσετε κι ένα σήμα, ένα μήνυμα.

Και το σήμα που πρέπει να δώσει το δικαστήριό σας είναι ότι δεν υπάρχει ανοχή απέναντι στη βαριά αντικοινωνική βία και την απόλυτη απαξίωση της ανθρώπινης ζωής.

Το μήνυμά σας πρέπει να είναι ότι η δικαστική εξουσία είναι πράγματι ο εγγυητής και η ασπίδα προστασίας της ζωής και αξιοπρέπειας των ανθρώπων και των θεμελιωδών τους δικαιωμάτων, χωρίς αστερίσκους και χωρίς υποσημειώσεις. Είτε είναι γκέι, είτε είναι τοξικομανής, είτε είναι Μαροκινός...

Κύριοι δικαστές, οι δύο κατηγορούμενοι σκοτώσανε τον Ζαχαρία Κωστόπουλο στο ξύλο.

[Ολοκληρώθηκε η αγόρευση της συν. υποστήριξης της κατηγορίας Κλ. Παπαπαντολέων]

Άννου Παπαρρούσου

Παπαρρούσου: Κυρία πρόεδρε, αναγκαστικά θα επαναλάβω κάποια από τα σημεία της συναδέλφου μου, διότι οι διαπιστώσεις, η αλήθεια [...] Θα ήθελα πάρα πολύ να επαναλάβω την πρόταση του κυρίου εισαγγελέα, η αλήθεια με αυτό τον τρόπο διατυπώνεται.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε μερικά περιστατικά όπως αυτά καταγράφηκαν και στο πρώτο βαθμό.

Κατ' αρχήν να δούμε πού διαδραματίζεται αυτό το φριχτό έγκλημα. Στη Γλάδστωνος, 21/09/2018, μέρα μεσημέρι.

Οι μάρτυρες που προήλθαν από τη Γλάδστωνος σας είπαν ότι είναι μια γειτονιά όπου ο ένας υποστηρίζει τον άλλον, δεν είναι τυχαίο ότι μόνο αυτοι εισφέρουν την πληροφορία για το μαχαίρι. Οι άλλοι μάρτυρες, οι αυτόπτες, δεν έχουν δει κανένα μαχαίρι. Βεβαίως να πούμε ότι αν δεν υπήρχε η καταγραφή η βιντεοληπτική από δύο γυναίκες στο «Βενέτη», που δεν θα έχουμε ποτέ στο δικαστήριο, που βλέπουν τι γίνεται και ουρλιάζουν, παραληρούν από τον τρόμο και τραβάνε αυτό το βίντεο που έμελλε να είναι αυτό που θα έφερνε τελικά την υπόθεση στο δικαστήριο. Γιατί αν δεν υπήρχε αυτό, θα ήταν τυχαίος θάνατος, είχαν ήδη σπεύσει να καταθέσουν οι μάρτυρες της Γλάδστωνος, υπήρχε ήδη το αφήγημα ότι ένας ληστής μπήκε στο κατάστημα για να κλέψει, κόπηκε στα τζάμια και πέθανε. Το κατάστημα δεν ήταν ασφαλισμένο, η πόρτα ήταν ανοιχτή, μπήκε κανονικά και ο ίδιος είχε καθόλη τη διάρκεια των περιστατικών τη δυνατότητα να τον βοηθήσει με ένα κουμπάκι που ασφάλιζε την πόρτα.

[...]

Με βάση το βίντεο μπορούσαμε να έχουμε άποψη. Η γειτονιά τους κάλυπτε, κανείς δεν αναφέρθηκε σε κλωτσιές, σαν να ήταν κάτι σύνηθες.

Και εδώ πάμε στην αντίληψη του μέσου κοινωνού. Ο μέσος πολίτης, η απόκλιση του μέσου κοινωνού με την συμπεριφορά των κατηγορουμένων είναι τεράστια.

Πρόκειται για μια θηριωδία, την οποία κανένας μέσος πολίτης, κανένας μέσος κοινωνός δεν θα επιδείκνυε ποτέ αυτήν τη συμπεριφορά. Έχουμε μία κατ' εξαίρεση συμπεριφορά, εγκληματική και ο χαρακτηρισμός του αδικήματος είναι εσφαλμένος. Εδώ έχουμε μία ανθρωποκτονία καθαρή, ωστόσο, για διάφορους λόγους, η κατηγορία που αποδόθηκε εδώ είναι θανατηφόρα σωματική βλάβη.

Και σκέφτομαι τον κ. εισαγγελέα που είπε «από έλλειψη προσοχής». Αν είχαμε το σωστό αδίκημα, δεν θα συζητούσαμε για αυτό το τελευταίο στάδιο του δόλου. Ότι ο άνθρωπος θα πέθαινε, ήταν κατατραυματισμένος και τον κλωτσούσαν. Εδώ έχουμε τα προβλήματα που μας θέτει ο μη ορθός νομικός χαρακτηρισμός, γι' αυτό και ακούτε πώς έχει περάσει στην κοινωνία αυτό το έγκλημα: η δολοφονία του Ζαχαρία Κωστόπουλου.

Για να δούμε λοιπόν, η στάση των κατηγορουμένων και στον πρώτο και στον δεύτερο βαθμό. Σε ό,τι αφορά τον πρώτο κατηγορούμενο: Το κατάστημα αποτελεί τον κεντρικό πόλο, το ύψιστο αγαθό, υπερτερεί έναντι της ανθρώπινης ζωής. Στις 21/9, στην κατάθεσή του: «στην προσπάθεια του δράστη να περάσει μέσα από τη σπασμένη τζαμαρία, τραυματίστηκε». Την ίδια περίπου ώρα

σκουπίζει το κατάστημα και δίνει συνεντεύξεις στην τηλεόραση ότι κόπηκε από τα τζάμια και πέθανε ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος. Αυτή ήταν η ενσυναίσθησή του. Χωρίς άγχος, γνωρίζοντας ότι και η γειτονιά θα τον καλύψει. Η πρόεδρος στο πρωτόδικο τον ρωτάει, «υπήρχε κάτι άλλο που σας επέβαλλε να χτυπήσετε το κεφάλι του;» - «Ήθελα να δω αν έχει κλέψει κάτι». Η πρόεδρος τον ρωτάει: «Εκεί που τον χτυπούσατε στο κεφάλι, υπήρχε ένας κύριος με κοτσίδα που επενέβη ‘σταματήστε να τον χτυπάτε’;» - «Όχι, δεν το θυμάμαι», απαντάει. Ρωτάει η κυρία πρόεδρος: «Από τι είστε απογοητευμένος;» Απαντά: «Μου είχαν κάνει ριφιφι πριν από έξι μήνες, τα είχαν πάρει όλα, γι’ αυτό». Ρωτάει η πρόεδρος: «όταν χτυπήσατε το κεφάλι του σκεφτήκατε ότι χτυπάτε κεφάλι;» Απαντά: «Δεν ήταν δικά μου τα χτυπήματα». Ρωτά η σύνεδρος: «[...] Θεωρείτε ότι ήταν αναλογική η αντίδρασή σας;» και απαντά: «γίνονται κάποια γεγονότα όπως το ριφιφι και λες ότι ‘η ζωή είναι πολύ μικρή’» - «Άρα εκείνη τη στιγμή αντιδράσατε όπως αντέδρασε εκείνος [ο έτερος κατηγορούμενος];» - «Παρασύρθηκα».

Στη δική μας τώρα δίκη, στον δεύτερο βαθμό, η πρόεδρος ρωτά: «Τον πετύχατε με την πέτρα;» - «Όχι, δεν ήταν κι εύκολο, δεν ήθελα να τον χτυπήσω, να τον φοβερίσω ήθελα». Ρωτάει η κυρία πρόεδρος: «Εσείς είδατε έναν άνθρωπο που να είχε δυνάμεις ή να μην είχε καμία εικόνα δύναμης;» Απαντά: «Δεν είχε εικόνα αδύναμη, αλλά καμιά φορά είχε και κάποια δύναμη...»

Ρωτάει η κυρία πρόεδρος και τον έτερο: «Και τον βλέπετε που έρχεται κοντά σας;» - «Πήγε στην τζαμαρία και προσπάθησε να τον κρατήσει μέσα μέχρι να έρθει η αστυνομία και παρασύθηκα και εγώ», συνεχίζει, «δεν ήμουν και στα καλύτερά μου, είχα πάθει σοκ» - «Γιατί δεν διατηρήσατε την ψυχραιμία σας;» - «Δεν είναι κάτι που μπορώ να το ελέγξω, αν δεν το ζήσει κάποιος αυτό, όταν βλέπεις την περιουσία σου να καταστρέφεται» - «Δεν είδατε τον κ. Χορταριά αν το πήρε το μαχαίρι όταν βγήκε;» - «Εγώ θυμάμαι ότι το πέταξα μέσα γιατί είχε τα δικά μου δαχτυλικά αποτυπώματα».

Είπε ότι αστυνομικός του είπε «πάρτε γάντι γιατί το παιδί είναι οροθετικό».

Στο σημείο αυτό, να σας πω κα πρόεδρε, κυρίες και κύριοι εφέτες, κυρίες ένορκοι, αυτό το σημείο εισφέρθηκε πρώτη φορά. Ποιος, πού, πότε του είπε ο Ζαχ. Κωστόπουλος είναι οροθετικός; Άρα εδώ έχουμε έναν χαρακτηρισμό επιπλέον: «είναι οροθετικός», «είναι Μαροκινός», «είναι τοξικομανής», «είναι ληστής», «είναι γκέι».

Αυτά βοηθούν για να καταλάβουμε ολόκληρο το πεδίο και εδώ συγκροτείται σαφώς ρατσιστικό έγκλημα, το οποίο το είχε διαβλέψει η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, όμως αυτό δεν έγινε ποτέ. Τα βλέπουμε όλα αυτά σήμερα και τι παιδεία διαμορφώνουν απέναντι στην εγκληματική πράξη.

«Είπε ο αστυνομικός ‘πάρτε γάντι γιατί το παιδί είναι οροθετικό’». Ρωτάτε εσείς: «Ποιοι ήταν αυτοί;» Απαντάει: «Είναι αυτοί που παίρνουν αποτυπώματα» - «Από το κατάστημα δεν έλειπαν εμπορεύματα;» - «Όχι, μόνο ζημιές». Αυτό είχε καταρριφθεί από την αρχή [...]. Ήταν ένας άνθρωπος που μπήκε σε ένα κατάστημα όχι για να κλέψει αλλά για να προστατευτεί και τίποτα άλλο. «Παρασύρθηκα», λέει, «ο πόνος όταν βλέπεις το κατάστημά σου» - «Ναι», λέει η κ. πρόεδρος «αλλά πρέπει να διατηρήσεις την ψυχραιμία σου, δεν θα μπορούσε ο Κωστόπουλος, αν πατούσατε το κοντρόλ να ανοίξει η πόρτα και να βγει»;» - «Ναι» - «Γιατί δεν το κάνατε;» - «Εκείνη τη στιγμή δεν το σκέφτηκα καθόλου γιατί αν το είχα σκεφτεί θα το έκανα» - «Το μαχαίρι που κράταγε, μετά που έπιασε τον πυροσβεστήρα, άφησε το μαχαίρι;» «Ναι, εννοείται ότι το άφησε,

δεν θα μπορούσε να κρατάει και τα δύο». Εδώ είναι το ψεύδος και πώς διαμορφώνεται. Θα σας το αναλύσω αργότερα. «Εσείς τον χτυπάτε από δεξιά και χτυπάει το κεφαλι του στα αριστερά στο πεζοδρόμιο;» - «Δεν το πρόσεξα καθόλου», είναι η απάντηση. «Εντάξει ήταν, λειτουργούσε κανονικά». Ο άνθρωπος ο καταματωμένος, ο ημιθανής, ο ημιλιπόθυμος, «λειτουργούσε κανονικά».

Αυτό που έχει να πει στο τέλος είναι για τη γυναίκα του, που λυπάται, ότι έχει κατάθλιψη, «ούτε χαμογελάει ούτε σκάει το χειλάκι της».

Ο δεύτερος κατηγορούμενος στην απολογία και στον πρώτο βαθμό λέει: «Όταν πήγα στην αστυνομία, ήταν ένας άνθρωπος που ανήκε σε μια συγκεκριμένη κοινότητα και το γεγονός αυτό εργαλειοποιήθηκε από μερίδα ανθρώπων και από πολιτικά πρόσωπα και ξεκίνησε μια προσπάθεια να δημιουργηθεί ένα αφήγημα άσχετο με τα πραγματικά γεγονότα. Λειτουργήσα από μόνος μου και από ένστικτο θέλοντας να περιορίσω έναν άνθρωπο που έκανε μια άδικη πράξη. Εγώ πιστεύω το να μπορείς να προστατεύσεις τον συνάνθρωπό σου όταν μπορείς είναι κοινωνική ευθύνη. Ήταν μια ενστικτώδης αντίδραση» - «Είστε 59 χρονών, αν ενεργούσαμε όλοι ενστικτωδώς, θα ήμασταν μια ζούγκλα», λέει η πρόεδρος.

Εδώ περιγράφεται η ανατομία του λιντσαρίσματος. Εδώ μας έδειξε το αίσθημα του αλτρουισμού.

Ωστόσο, όταν ήταν κρατούμενος στην αστυνομία έδωσε μια συνέντευξη στο ΣΚΑΪ και τι λέει; «Δεν υπήρχε καμιά πρόθεση για βαριά σωματική βλάβη. Είχε βάλει και σε ένα σακουλάκι κάποια κοσμήματα, είχε ανοίξει την ταμειακή, την είχε ρίξει κάτω». Αυτό για τα σακουλάκι το είχε πει και κάποιος άλλος μάρτυρας, εκεί στη Γλάδστωνος, ο οποίος δούλευε στη «Ρούμελη» και ο οποίος δεν ήρθε στον δεύτερο βαθμό. Αυτά είναι τα προφανή και απόλυτα ψεύδη.

Και μεσολαβεί και μια ανακοίνωση, ένα δελτίο τύπου που είχε εκδώσει ο κατηγορούμενος - τώρα πόσο λογικό είναι ο κατηγορούμενος να εκδίδει δελτία τύπου - «σε προσωπικό επίπεδο βιώνω μια λυσσαλέα επίθεση από συγκεκριμένους κύκλους, γιατί προσπάθησα να αποφύγω μια [...] αγνώστου σε μένα δράστη...». Βλέπετε ότι είμαστε σε άλλο υπερασπιστικό μοτίβο.

Και συνεχίζουμε: Στον δεύτερο βαθμό ρώτησε ο κύριος εισαγγελέας: «Ο κύριος Δημόπουλος είδε το μαγαζί του να σπάει και αντέδρασε όπως αντέδρασε. Εσάς τι ήταν αυτό που σας κίνησε να αντιδράσετε έτσι;» Απαντά: «Κύριε εισαγγελέα, να πω το ένστικτο του αλτρουισμού». Παραλλάσσει εδώ το αφήγημα, «για να σωθεί ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος από τα τζάμια» - «Το λαιμό του τον πιάνει σαν να μην μπορεί να αναπνεύσει. Τον κόσμο να φωνάζει 'σταματήστε' τον ακούσατε;» - «Κανένας δεν φώναξε εκτός από έναν Φ.Κ.». «Την κ. μάρτυρα την θυμάστε; Εννοεί την κ. Λ.Δ. - «Δεν θέλω να σχολιάσω, ήταν αναξιόπιστη» - «Στο βίντεο φαίνεται;» - «Όχι, μπορεί να φαίνεται μετά, μπορεί κατόπιν εορτής». Μιλάμε για τους κατ' εξοχήν αυτόπτες μάρτυρες οι οποίοι αυθόρμητα και αυθεντικά καταθέτουν αυτά που είδαμε. Αλλά αυτοί είναι αναξιόπιστοι κατά τον κ. κατηγορούμενο, αξιόπιστοι είναι μόνο προερχόμενοι από την ασφαλή γειτονιά της Γλάδστωνος. «Είπατε ότι εσείς δεν αντιληφθήκατε τα χτυπήματα, το ένα στη μύτη, το άλλο;» - «Και τα δύο εκεί, που εκεί είμαι σίγουρος ότι δεν μπορώ να του κάνω κακό. Το πολύ πολύ να του έσπαγα τη μύτη». Αυτό είναι το μέτρο αντίληψης, αυτό είναι το μέτρο ανθρωπισμού. Αν σε κάποιον αυτές οι φράσεις φαίνονται λογικές, εγώ με επίγνωση το λέω ότι αυτά είναι αγριότητες που ούτε λεκτικά δεν μπορούν να διατυπωθούν με αυτό τον τρόπο.

Κάτι από την κα Λ.Δ.: [παραθέτει στιχομυθία Λ.Δ. - προέδρου] -Τον χτυπούσαν, προσπαθούσαν ακόμα να βγει - Το παιδί λέτε τώρα; - Ναι. Εγώ άρχισα να φωνάζω: «σταματήστε θα τον σκοτώσετε, έρχεται η αστυνομία, θα επιληφθεί η αστυνομία. Αφού είναι μέσα δεν υπάρχει κίνδυνος» - Σας ακούγανε; - Όχι, γινόταν χαμός, δεν ακούγανε τίποτα. Το παιδί βάζει το χέρι στο λαιμό, τρελαίνομαι, φωνάζω «θεέ μου, καρτομήθηκε». Κλείνω τα μάτια μου γιατί φοβήθηκα πάρα πολύ και ανοίγοντας τα μάτια μου βλέπω το παιδί στο πεζοδρόμιο. Δεν μπορώ να θυμηθώ όλες τις βρισιές που έλεγαν. - Ποιος τα έλεγε; - Φωνάζανε οι δύο κατηγορούμενοι στο νεαρό. - Ο κοσμηματοπώλης με τον δεύτερο κατηγορούμενο τι λέγανε; - «Παλιόπουστα, εσύ που μπαίνεις μέσα!», διάφορα τέτοια... Και τους λέει ο κύριος Κ: «Μα τι είναι αυτά, σταματήστε, θα τον σκοτώσετε!». Κάπως έτσι τέτοιες κουβέντες... «Αφήστε τον, αφήστε τον θα γίνετε εσείς χειρότεροι», λέει ο κύριος Κ.

Η κυρία Λ.Δ. λέει ότι «Ήταν ένας νεαρός, ανήμπορος, τραυματισμένος, έτσι να του έκαναν, τον έπιαναν!» - «Είπατε πριν στο δικαστήριο ότι συνέχισαν να τον χτυπάνε και όταν βγήκε έξω, τότε κινδύνευε κανένας;» - «Από τον νεαρό; Όχι βέβαια.» - «Όταν είδατε να δέχεται τις κλωτσιές κινδύνευε κανείς από τον Κωστόπουλο;» - «Όχι, κύριε εισαγγελέα» - «Είδατε να κρατάει μαχαίρι;» - «Όχι. Στη βιτρίνα τα χέρια του τα έβλεπα πάνω στα τζάμια, τις παλάμες του, φώναζα για να έρθουν στα σύγκαλά τους». Και εδώ να επισημάνω ότι ήταν φοβισμένος, τρομαγμένος, είχε φοβηθεί πολύ. Είχε ξαναδεχθεί ρατσιστικές επιθέσεις...

Αλλά, τελικά ποιος ήταν σε αμόκ; Που η πρώτη είδηση που μεταδόθηκε από τα μέσα, κάτω από τις κατάλληλες υποδείξεις, ήταν ότι ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος ήταν «σε αμόκ»; Δεν βρέθηκε κανείς να δει ότι οι κατηγορούμενοι ήταν αυτοί που ήταν σε αμόκ; Είδατε, καμιά φορά και τι διαστρέβλωση γίνεται με την μετάδοση της είδησης και από τον τρόπο μετάδοσής της. Δεν ήταν τα πολιτικά κέντρα που ευνόησαν τον Ζαχαρία Κωστόπουλο, όπως λέει ο κατηγορούμενος. Ίσα ίσα, άλλα κέντρα προσπάθησαν να βοηθήσουν και τους δύο να τη βγάλουν καθαρή, υποστηρίζοντας την άποψη ότι ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος ήταν σε ένα αμόκ μέσα στο κατάστημα.

Διαστρεβλώνοντας την πραγματικότητα, γιατί οποίος βλέπει το βίντεο αυτό, μπορεί να παρατηρήσει το επιθετικό αμόκ των κατηγορουμένων.

[Η συνήγορος Παπαρρούσου συνεχίζει με ανάγνωση αποσπασμάτων από την κατάθεση της μάρτυρα Λ.Δ. από την 6η δικάσιμο, στην οποία μπορείτε να ανατρέξετε εδώ:

<https://zackieohjustice.watch/h-dikh/appeal/efeteio-imer-6i-katatheseis-aytopton/>]

Παπαρρούσου: Ο κύριος Κ.Φ. [Η συνήγορος συνεχίζει με ανάγνωση αποσπασμάτων από την κατάθεση του μάρτυρα Κ.Φ., στην οποία μπορείτε να ανατρέξετε εδώ:

<https://zackieohjustice.watch/h-dikh/appeal/efeteio-imer-7i-astynomikoi-aytopte/>]

Παπαρρούσου: Σε ό,τι αφορά το μαχαίρι, να σας θυμίσω ότι την πληροφορία για «ληστεία στη Γλάδστωνος» την έδωσε αυτός ο μάρτυρας, ο αθέατος, ο κύριος με το κίτρινο μπλουζάκι, αυτός που λέγεται «Τριανταφυλλίδης» αλλά στην πραγματικότητα έχει ένα τουρκικό όνομα.

Το μαχαίρι αυτό τι μαχαίρι ήτανε; Ήταν ένα μαχαίρι οικιακής χρήσης. Όταν αναλύθηκε αυτό το μαχαίρι, καταρχήν δεν βρέθηκαν αποτυπώματα, βρέθηκε βιολογικό υλικό, το οποίο είναι αίμα, είναι το αίμα του Ζαχαρία Κωστόπουλου. Όμως, για να δούμε αν κρατούσε το μαχαίρι ο Ζαχ.

Κωστόπουλος θα έπρεπε και να έχουν ανευρεθεί και να εξεταστούν επιθηλιακά κύτταρα, δηλαδή κύτταρα που βγαίνουν όταν έχεις αγγίξει κάτι. Και αυτό είναι το αντικείμενο της ανάλυσης, όταν θέλουμε να δούμε εάν κάποιος πράγματι έχει κρατήσει κάτι. Εδώ, πετάχτηκε το μαχαίρι μέσα στα αίματα του Ζαχ. Κωστόπουλου και γι' αυτό ανευρέθη βιολογικό υλικό.

Δεν ελήφθη βιολογικό υλικό από τους κατηγορούμενους για να δούμε αν υπήρχε και κάτι άλλο πάνω σε αυτό το μαχαίρι.

Σας είπα, οι έρευνες ήταν όλες ατελείς και διερευνούσαν την ενοχή του Κωστόπουλου μετά θάνατον, δεν σκόπευαν να αναδείξουν την αλήθεια των περιστατικών. Γιατί αν η αστυνομία είχε επιληφθεί με σοβαρό τρόπο, θα γνωρίζαμε και γιατί μπήκε ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος στο κατάστημα.

Έτσι λοιπόν, το μαχαίρι αυτό, το οποίο απετέλεσε το βασικό χαρακτηριστικό της πράξης για το αφήγημα της αστυνομίας, δεν είναι ένα μαχαίρι το οποίο κράτησε ποτέ ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος. Και γιατί ήταν εντελώς ασύμβατη αυτή η κίνηση με την προσωπικότητά του, ήταν ένας άνθρωπος ήρεμος, ειρηνικός, φοβόταν και δεν είχε καμία σχέση με επιθετικές κινήσεις και με χρήση όπλου. Με έναν τρόπο και για να τον ενοχοποιήσουν και να ασκηθεί όλο αυτό το αφήγημα της ληστείας, βρέθηκε το μαχαίρι εγκαίρως να παίζει και αυτό ρόλο στον χαρακτηρισμό των περιστατικών.

Εδώ θα θυμίσω ότι ο μάρτυρας Χ., αυτός που ήταν σερβιτόρος στη Ρούμελη και ήρθε και κατέθεσε, λέει ότι είχε σερβίρει τον δεύτερο κατηγορούμενο με μαχαιροπήρουνα κανονικά, άρα ένα μαχαίρι βρισκόταν ήδη στο τραπέζι.

Ένας μάρτυρας Απ. ο οποίος, υπάρχει η κατάθεσή του, λέει ότι «εγώ κλώτσησα το μαχαίρι». Αντιθέτως, ο δεύτερος κατηγορούμενος λέει ότι «εγώ τον αφόπλισα».

Επίσης έχουμε προηγούμενη εικόνα του Κωστόπουλου από τον «Βενέτη», βιντεοληπτικό υλικό. Πού ήταν αυτό το μαχαίρι; πού το κρατούσε; δεν είχε ούτε ένα τσαντάκι ο άνθρωπος. Φυσικά και δεν είδε όταν αναλύει το βιντεοληπτικό υλικό. Δεν μπορεί να καταλήξει με βεβαιότητα ότι υπήρχε το μαχαίρι.

Η αστυνομία έπαιξε αυτόν το ρόλο το μεροληπτικό ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο. Οι αστυνομικοί αθώωθηκαν στο πρωτοβάθμιο, αλλά έπρεπε οπωσδήποτε να έρθει η εικόνα ενός επικίνδυνου δράστη, που πήρε το κρύσταλλο και έκανε μια απονενομημένη κίνηση να φύγει. Είναι προφανές ότι ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος δεν επιτέθηκε ποτέ σε κανέναν και από τα πραγματικά περιστατικά και από το δικό του ιστορικό.

Ο κύριος Β.: «δεν είδα να κρατάει τίποτα». Η πρόεδρος του πρώτου δικαστηρίου ρωτάει: «αυτό είναι πολύ τεχνικό, αυτό τον ένοιαζε εκείνη τη στιγμή;» Απαντάει ο Δημόπουλος: «Δεν ξέρω».

Ως προς τα ιατροδικαστικά τα ανέλυσε και η συνάδελφός μου δεν έχω να σας πω τίποτα.

Το αφήγημα της άλλης πλευράς πρόκειται για μια παραδοξολογία, μιλάει για έναν προεγκατεστημένο θάνατο. Δεν εμφανίζεται κανένας ιατροδικαστής από την πλευρά τους, νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να υποστηρίξει επιστημονικά αυτές τις παραδοξολογίες. Η κυρία

Σπηλιοπούλου που έστειλε μια εμβολωματική, θα την χαρακτηρίζα, έκθεση αλλά και η δική της η έκθεση είναι γενικόλογη, σκέψεις διατυπώνει στην πραγματικότητα.

Έχει μαρτυρικές καταθέσεις, έχει την απόφαση, αλλά δεν ζήτησε και δεν είχε ούτε τις φωτογραφίες από το νεκροτομείο. Δεν υπάρχει καμία συζήτηση σοβαρή που να μπορεί να γίνει πλέον μετά από όλα αυτά που έχουν τεθεί για το ζήτημα που αφορά το δικαστήριό σας που είναι ποιος σκότωσε τον Ζαχαρία Κωστόπουλο και για ποιον λόγο. Ήταν κατηγορηματική η απάντηση των ιατροδικαστών.

Έχετε την καταλυτική εικόνα μπροστά σας, την οποία έχετε τη δυνατότητα να τη δείτε και να την ξαναδείτε, να κάνετε μια ανατομία αυτής της φρικαλεότητας και να καταλήξετε στην απόφασή σας ή οποία αν είναι ορθή θα πρέπει να λέει ότι πρέπει να καταδικαστούν. Νομίζω ότι στην περίπτωση των δύο κατηγορουμένων η δικαιοσύνη, και όλος ο κόσμος έχει αυτή την αίσθηση, ότι η δικαιοσύνη έχει πλέον εξαντλήσει την επιείκειά της.

Δεν γνωρίζω πολλούς κατηγορουμένους με αυτά τα εγκλήματα, αυτής της αγριότητας, να έχουν τύχει τέτοιας μεταχείρισης. Ό,τι έγινε, έγινε. Από εδώ και στο εξής δεν χωρεί άλλη επιείκεια εκ μέρους σας.

Ζητώ να καταδικαστούν όπως και πρωτοδίκως.

Διακοπή: 10:53

Συνέχιση της διαδικασίας 11:12

Αγορεύσεις συνηγόρων υπεράσπισης

[Άγγελος του συνηγόρου Γλύκα προσκομίζει έγγραφα στην πρόεδρο της έδρας περί της απουσίας του].

Πρόεδρος: Εν πάση περιπτώσει δεν λέει ούτε πότε έχει αρχίσει, ούτε πότε τελειώνει το 18μηνο.

Άγγελος: 12/1/23.

Πρόεδρος: Ποιος θα δεσμευτεί για την επόμενη φορά; Ποιος θα μιλήσει;

Άγγελος: Τον έχω ενημερώσει, δεσμεύεται.

Πρόεδρος: Θα καταχωρηθεί στα πρακτικά η δήλωσή σας, ως άγγελος.

Χαράλαμπος Αναγνωστόπουλος (υπεράσπιση κατηγορουμένου Σπυρίδωνα Δημόπουλου)

Αναγνωστόπουλος: Εκ προοιμίου θέλω να ευχαριστήσω το δικαστήριό σας, για τον τρόπο διεξαγωγής της δίκης, για την προσπάθεια που καταβλήθηκε στη διερεύνηση όλων των γεγονότων.

Σε μία θεση από την οποία η όποια απόφαση του δικαστηρίου σας δεν θα μπορέσει να τον [...] και με το συντριπτικό συνειδησιακό βάρος που η απώλεια ενός ανθρώπου τον βαραίνει. Ενός ανθρώπου που από την αρχή του περιστατικού έχει καταστεί έρμαιο της κοινωνικής [...]

Με την αξιοποίηση των εν προκειμένω και [...] ρατσιστικό έγκλημα και λιντσάρισμα, προσπαθώντας να επιτύχει, όχι απλώς οφθαλμός αντί οφθαλμού αλλά οφθαλμός αντί [...].

Ενός ανθρώπου που η έσχατη καταφυγή είναι να αγγίξει το δικαστήριό σας για το τι έχει, εν προκειμένω, πράγματι, συμβεί και προπαντός αποφεύγοντας τις απροκάλυπτες εντός και εκτός της αιθούσης που αξιώνουν την κρίση σας. Στην κοινή γνώμη, που μόνο «κοινή» δεν είναι...

Η εφαρμογή του δικαίου δυστυχώς ή ευτυχώς είναι σαν τα μαθηματικά, έχει κανόνες. Με βάση, λοιπόν, αυτό καλείστε να κρίνετε με βάση τα πραγματικά περιστατικά που έχουν προκύψει από τη δικογραφία και την ακροαματική διαδικασία.

Σε ένα τέτοιο αποστειρωμένο περιβάλλον, μακριά από συναισθηματισμούς ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος για την κατηγορία της θανατηφόρου σωματικής βλάβης του άρθρου 311 παράγ. 1 ΠΚ, στην οποία [πρωτόδικη απόφαση] αναφέρεται ότι [διαβάζει]: «Στις 21 Σεπτεμβρίου 2018 μαζί με τον κατηγορούμενο Χορταριά, προκάλεσαν με πρόθεση την σωματική βλάβη το οποίο είχε ως επακόλουθο τον θάνατο του θανόντος. Ευθύς μόλις αντιλήφθηκαν ότι ο Ζαχαρίας είχε εισέλθει εντός του καταστήματος, και ενόσω ο ιδιοκτήτης απουσίαζε, όταν ο παθών έκανε χρήση του πυροσβεστήρα επιχειρώντας να φύγει από το κατάστημα, τη χρονική στιγμή κατά την οποία επιχειρούσε να εξέλθει από τη βιτρίνα, έπληξαν με λακτίσματα στην κρανιοεγκεφαλική χώρα προκαλώντας ήτοι σωματικές κακώσεις, [...] θλώντος οργάνου [...] και του σημείου που επλήγη, μπορούσαν να προκαλέσουν κίνδυνο βαριάς σωματικής βλάβης στον παθόντα».

Δεν θα σας τα διαβάζω τώρα, έχουν αναφερθεί. Πρόκειται για 23 τραύματα που στο σύνολό τους πρόκειται για εκδορές και εκχυμώσεις. Δεν έχουμε τίποτα άλλο, 23 εκδορές και εκχυμώσεις.

[Συνεχίζει ανάγνωση πρωτόδικης απόφασης] «Συνεπεία των ανωτέρω ήταν να τεθεί σε λειτουργία ο μηχανισμός του στρες ο οποίος, κατά την ιατρική ορολογία, θεωρείται ότι είναι η αντίδραση του οργανισμού όταν πρέπει να αντιμετωπίσει εξωτερικά ερεθίσματα. Το επελθόν αποτέλεσμα του θανάτου οφείλεται σε αμέλεια του κατηγορουμένου, καθώς ο Δημόπουλος και ο Χορταριάς όφειλαν να αποτρέψουν το μοιραίο αποτέλεσμα. Ενώ όφειλαν και μπορούσαν να αποτρέψουν, μπορούσαν να καταβάλουν, προκάλεσαν στο θύμα τις σωματικές βλάβες, χωρίς να προβλέψουν ότι θα επέλθει ο θάνατος του Ζαχαρία Κωστόπουλου».

Ο κατηγορούμενος αρνείται την πράξη που του αποδίδεται και ισχυρίζεται ότι ενεπλάκη στην ιστορία αυτή από καθαρή ιδιοτροπία της τύχης. Η αιφνίδια εικόνα αυτού η οποία παρέπεμπε στη δράση ενός κλέφτη και επιδιόταν σε πράξεις βανδανισμού, τον κόπο μιας ολόκληρης ζωής, προκάλεσαν την αντίδραση... πριν την άφιξη της αστυνομίας η οποία είχε καλεστεί. Παρασύρθηκε στο να συμμετάσχει σε μια πράξη άσχετη και ξένη προς την ιστορική του διαδρομή, προς την κατά τ' άλλα σύννομη δράση του. Ούτε ήταν δυνατόν να γνωρίζει, ούτε να προβλέψει το αποτέλεσμα.

Σεβαστό δικαστήριο, με τη διάταξη αυτή στοιχειοθετείται ένα έγκλημα αποτελέσματος. Σωματική βλάβη, οποιαδήποτε κι αν είναι αυτή, με το αποτέλεσμα του θανάτου και να υπάρχει αιτώδης συνάφεια μεταξύ σωματικής βλάβης και του αποτελέσματος του κινδύνου και τρίτον συνάφεια κινδύνου. Υποκειμενικά απαιτείται και δόλος για τη σωματική βλάβη και αμέλεια ως προς το βαρύτερο αποτέλεσμα του θανάτου.

Με βάση τη θεωρία του ισοδυναμίου των όρων [...] το βαρύτερο αποτέλεσμα να συνιστά πραγμάτωση [...] Ο κανόνας του εγκλήματος της σωματικής βλάβης αποσκοπεί στην προστασία και περαιτέρω του αγαθού της ζωής, αλλά μόνο στο μέτρο που μπορεί να προσβληθεί στο βαρύτερο έγκλημα. Πρέπει, δηλαδή, το βαρύτερο αποτέλεσμα του θανάτου να συνιστά πραγμάτωση του κινδύνου. Πρέπει να διαπιστώνεται και εάν το τελευταίο συνιστά πραγμάτωση του υπάρχοντος εν δυνάμει κινδύνου.

Τέλος γίνεται δεκτό ότι η αμέλεια του τρίτου αποκλείει την υπαιτιότητα του εντολέα μου.

Η αναφορά στις θεωρητικές προϋποθέσεις οι οποίες επαναλαμβάνονται αυτούσιες και στο δικόγραφο των αυτοτελών ισχυρισμών, και οι οποίες στοιχειοθετούν το άρθρο 309 ΠΚ, αυτονόητα δεν απευθύνεται στους δικαστές, οι οποίοι καλύτερα απ' όλους γνωρίζουν τη νομολογία, απευθύνονται στις κυρίες ενόρκους, προκειμένου να κατανοήσουν [...] των διατάξεων που σχετίζονται με τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς, και των πραγματικών περιστατικών που αναδείχθηκαν.

Η αναφορά αυτή είναι βέβαιο ότι θα βγει και από τις ενόρκους με βέβαιο τρόπο, όμως, θεωρώ ότι αυτή θα έπρεπε και στην παρούσα φάση να επιχειρηθεί από μέρους μου, όχι μόνο για να είναι κατανοητή, αλλά κυρίως για να μπορέσουν οι κυρίες ένορκοι με την απαραίτητη νηφαλιότητα και επιβαλλόμενη ψυχραιμία και, απαλλαγμένοι από την όποια σχετική πληροφόρηση εκτός της αιθούσης, και να επιτελέσουν το καθήκον για το οποίο έχουν κληθεί.

Εν προκειμένω δεν προέκυψε συνάφεια κινδύνου μεταξύ της σωματικής βλάβης που ο πρώτος κατηγορούμενος έφερε στο θύμα και του επελθόντος θανάτου, καθώς ο θάνατός του δεν υπήρξε άμεση συνέπεια των συγκεκριμένων χτυπημάτων. Ειδικότερα, ο θάνατος του θύματος, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμόν [...] ιατροδικαστική του κ. Καλόγρηα επήλθε από ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις του μυοκαρδίου που προέκυψαν από το οργανικό στρες, προκληθέν από πολλά τραύματα, κανένα εκ των οποίων δεν μπορούσε από μόνο του να επιφέρει τον θάνατο χωρίς να μπορεί ο ίδιος ιατροδικαστής να διακρίνει εάν τα πρώτα ή τα τελευταία πλήγματα ήταν πιο σημαντικά. Και σας παραπέμπω στα πρακτικά, τόσο για την κατάθεση του κ. Καλόγρηα, όσο και για την κατάθεση της κυρίας Μαριανού.

Γεγονός που σημαίνει ότι ο θάνατος του θύματος δεν επήλθε από τη σωματική βλάβη που ο πρώτος του προκάλεσε, αλλά από στρες που προκλήθηκε από τα πολλά τραύματα που έφερε το θύμα, χωρίς να μπορεί να διακριβωθεί από ποιο από τα χτυπήματα τέθηκε το αποτέλεσμα. Όπερ συνεπάγεται ότι δεν υπάρχει η απαιτούμενη συνάφεια κινδύνου μεταξύ της σωματικής βλάβης και της βαρύτερης συνέπειας του θανάτου του θύματος.

Εξάλλου, όπως προκύπτει από το ψηφιακό υλικό στο οποίο καταγράφεται, και σας παρακαλώ να ανατρέξετε στο βίντεο και συγκεκριμένα από τις 14:48:36 έως 14:48:41 το οποίο όλοι είδαμε ότι ο Κωστόπουλος δεν δέχτηκε από αυτόν παρά μόνο τρία συγκεκριμένα χτυπήματα αντί των 23 τραυμάτων για τα οποία, παραδόξως, έχει κριθεί ένοχος πρωτοδίκως, γεγονός από το οποίο καταφαίνεται ότι ουδεμία ανάμειξη έχει ο πρώτος κατηγορούμενος στα πολλαπλά τραύματα που προκάλεσε ο ίδιος ο Κωστόπουλος, κατά το χρόνο που βρισκόταν μόνος του στο κατάστημα, κάτι που αποδεικνύεται και από τις κηλίδες αίματος που βρέθηκαν στο κατάστημα και στον

πυροσβεστήρα εντός του καταστήματος. Όταν ο Κωστόπουλος σπάζοντας το εναπομείναν τμήμα του υαλοπίνακα και κραδαίνοντας με τέτοια ένταση ώστε να προκαλέσει στον εαυτό του ένα τόσο σοβαρό τραύμα ώστε να αποκαλυφθούν οι τένοντες του χεριού του, καταγεγραμμένο τραύμα που δέχεται η πρωτόδικη απόφαση ότι συνετέλεσε στο θάνατό του.

Αλλά και στη συνέχεια, κατά την έξοδό του και στην προσπάθεια διαφυγής του, μετά την οριστική αποστασιοποίηση του κατηγορουμένου, όταν το θύμα προσκρούει με τέτοια ορμή στο τραπέζι ώστε να προκληθούν «τραύματα υπό γωνία φερόμενα, διαστάσεων 2,7 εκ. και 1,7 εκ. Αντίστοιχα, που προήλθαν από πρόσκρουση σε ανένδοτη αιχμηρή επιφάνεια σχήματος Γ», δηλαδή γωνία τραπεζιού, έτσι λείει η ιατροδικαστική. Και στη συνέχεια να πέσει στο έδαφος και την όποια ταλαιπωρία που συνέχισε να υφίσταται από τους αστυνομικούς κατά τη διάρκεια της χειροπέδησής του...

Όλα αυτά, λοιπόν, τα επιπλέον είκοσι πλήγματα, στην παραγωγή των οποίων, εκ του ασφαλούς, δεν συμμετέχει καθόλου ο πρώτος κατηγορούμενος, είναι αυτονόητο ότι επέτειναν το στρες του θύματος, δηλαδή τον παράγοντα που συνέβαλε στις ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις [...]. Αυτό οδηγεί στην διακοπή της αιτιώδους συνάφειας κινδύνου μεταξύ της σωματικής βλάβης που ο πρώτος κατηγορούμενος προκάλεσε και του αποτελέσματος του θανάτου. Πρέπει δε να επισημανθεί ότι απεδείχθη πλήρως κατά τις καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων ότι η διαδικασία του στρες είχε αρχίσει για τον Κωστοπουλο πολύ νωρίτερα, πριν εισέλθει στο κοσμηματοπωλείο, και αυτό προκύπτει από την εικόνα που όλοι οι μάρτυρες εισέφεραν αναφερόμενοι στον παραπαίοντα βηματισμό και στην κατάσταση ανισορροπίας υπό το καθεστώς της οποίας εισήλθε στο κατάστημα και την οποία έχουν περιγράψει με σαφήνεια όλοι οι μάρτυρες.

Η προσπάθεια του τεχνικού συμβούλου Σωκράτη Τσαντίρη, την οποία συνέταξε, αυτονόητα, κατ' εντολή της οικογένειας του θύματος, όσο και η εξέτασή του, αποδείχθηκε συνολικά απρόσφορη ως προς την επιδίωξή της. Ειδικότερα, αυτή στερούμενη κάθε επιστημονικού ερείσματος, καταλήγει μέχρι και στο σημείο να αναφερθεί σε υπαραχνοειδή αιμορραγία. Τόσο από την πρώτη ιστολογική έκθεση, όσο και από την συμπληρωματική ιστολογική, ουδεμία αναφορά κάνουν οι διορισθέντες ιατροδικαστές παρόμοια με του κ. Τσαντίρη. Ερωτηθέντος σχετικά με την ανυπαρξία διάγνωσης [της υπαραχνοειδούς αιμορραγίας] από τους άλλους ιατροδικαστές, αναγκάζεται να [...] Μάλιστα η καθηγήτρια της ιατροδικαστικής, κυρία Σπηλιοπούλου, το αναφέρει στην έκθεσή της – και σας καλώ να το δείτε στη διάσκεψή σας – αποκλείει η αιμορραγία να προήλθε εκ μέρους του πρώτου κατηγορουμένου.

Ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι δεν στοιχειοθετείται ούτε υποκειμενικά, λόγω μη συμμετοχής, του στοιχείου της αμέλειας, που απαιτείται. Κατά το άρθρο 28 του ΠΚ, απαιτείται να διαπιστωθεί, πρώτον ότι ο δράστης δεν κατέβαλε την απαιτούμενη προσοχή, την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει [...]. Δεύτερον, ότι με βάση της προσωπικές του γνώσεις και τις περιστάσεις, μπορούσε να προβλέψει το αποτέλεσμα, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν. Για τη στοιχειοθέτηση απαιτείται αιτιώδης συνάφεια ανάμεσα στη σωματική βλάβη και τον θάνατο του θύματος.

Χαρακτηρίζοντας τα όλα ως μη θανατηφόρα, κατέληξε στο ότι [...] Ητοι, το εν το λόγω [ιατροδικαστικό] πόρισμα προέκυψε από αδυναμία να συνταχθεί ένα πόρισμα... Ήδη ωστόσο από τις 30/1/2019, συμπληρωματική έκθεση η οποία διατάχθηκε ύστερα από την σύνταξη

ιατροδικαστικής έκθεσης, διαπιστώθηκε στην περιοχή της καρδιάς του Ζαχαρία Κωστόπουλου, οίδημα και κατάτμηση των καρδιακών ινών, ήτοι ευρήματα δεδομένα, τα οποία δεν είχαν συμπεριληφθεί στην ιστολογική έκθεση, στην οποία όμως στηρίχθηκε η ιατροδικαστική έκθεση των κυριών Μαριανού και Καλόγρηα. Κατά την εξέταση δε της κυρίας Μαριανού στο ακροατήριο, κατέθεσε ότι ουδέποτε έλαβαν γνώση των συμπληρωματικών αυτών [...]. Δεν θα μπορούσε άλλωστε, αφού τα ευρήματα αυτά ήρθαν μεταγενέστερα της ιατροδικαστικής, ωστόσο τα ευρήματα αυτά είναι κεφαλαιώδους σημασίας. Καθώς στην ιατροδικαστική επιστήμη υπάρχει δυνατότητα χρονολόγησης της εγκατάστασης αυτών των αλλοιώσεων. Με βάση αυτά τα ευρήματα της εκάστοτε ιατροδικαστικής έκθεσης, η χρονολόγηση αυτή έχει αποτυπωθεί στον πίνακα της Βασικής Παθολογικής του Ρόμπινς, τον οποίο άπαντες οι εξετασθέντες αναγνώρισαν ως σημείο αναφοράς. Σύμφωνα με αυτόν τον πίνακα, σε έναν αιφνίδιο θάνατο χρονολογεί με ασφάλεια την εμφάνιση των ισχαιμικών αλλοιώσεων μυοκαρδίου. Για να προλάβει να δημιουργηθεί αυτή η εικόνα και να είναι ορατή στο μικροσκόπιο, πρέπει να έχουν παρέλθει τουλάχιστον 4 ώρες από την εκδήλωση του επεισοδίου ως τον θάνατο, με βάση τον πίνακα του Ρόμπινς. Αν το επεισόδιο συμβεί σε μικρότερο διάστημα των τεσσάρων ωρών δεν προλαβαίνει να δημιουργηθεί η εικόνα της κατάτμησης. Ακόμη όμως και από την ιατρικώς αποκλίνουσα προς το ανώτερο χρονικά όρια, αυτό που είπε και ο κ. Χρήστος Ευτυχιάδης, ακόμα και από την κατάθεση του κ. Ευτυχιάδη, περί του ότι αντίστοιχος χρόνος είναι αναγκαίος, δεν μπορεί να είναι μικρότερη της τάξης της μίας ώρας, σας παραπέμπω στη σελ...[...] εκεί που ο κ. Ευτυχιάδης παραδέχεται ότι δεν μπορεί να είναι μικρότερο της μιας ώρας.

Συνάγεται, λοιπόν, από αυτό με ασφάλεια ότι οι ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις του μυοκαρδίου είχαν λάβει χώρα προ της εμπλοκής του πρώτου κατηγορουμένου, καθόσον προκύπτει από τον χρόνο του σήματος που κλήθηκε η αστυνομία, δηλαδή στις 14:46, αφ' ης στιγμής διαπιστώθηκε η είσοδος του Κωστόπουλου στο κατάστημα, και ως τον χρόνο που βρέθηκε στο ασθενοφόρο είχαν παρέλθει μόνο 18 λεπτά. Γεγονός που σημαίνει ότι το θύμα είχε υποστεί ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις προ του επιδικίου περιστατικού. Και τούτο διότι αν οι αλλοιώσεις ήταν πιο πρόσφατες, δεν θα προλάβαιναν να δημιουργηθούν αλλοιώσεις και κατάτμηση, εύρημα που προκύπτει, σύμφωνα με την κλίμακα του Ρόμπινς, τουλάχιστον μια ώρα πριν.

Περαιτέρω δε ο κατηγορούμενος υπό το κράτος της ψυχικής πίεσης που βρισκόταν, εύλογα θεώρησε ότι η εικόνα του θύματος που είχε, η εικόνα του θανόντος, αντιστοιχούσε σε κλέφτη, ενήργησε δε, πιστεύοντας απολύτως εύλογα ότι προέβαινε σε πράξεις βανδαλισμού, επιχειρώντας το άνοιγμα των συρταριών και της ταμειακής μηχανής, να θραύσει τη βιτρίνα του καταστήματος σπάζοντάς τη με το κεφάλι του κραδαίνοντας μαχαίρι, δεν δύναται να αντιμετωπίζε τέτοιας φύσεως σοβαρό πρόβλημα υγείας.

Ακόμα όμως και από την εκδοχή των ιατροδικαστών Καλόγρηα – Μαριανού, διευκρινίστηκε κατ' επανάληψη ότι τα ως άνω τραύματα δεν συνιστούν θανατηφόρες κακώσεις, με την έννοια ότι δεν μπορούσαν να επιφέρουν το καθένα από αυτά, μόνα τους, τον θάνατο και ότι όλα τα τραύματα, συντέιναν στην επέλευση του θανάτου του.

Συνεπώς, από τις μεταγενέστερες αποδείξεις που προέκυψαν, ότι το στρες προκλήθηκε από όλα ανεξαίρετως τα τραύματα, χωρίς να μπορεί να διαπιστωθεί εάν τα πρώτα ή τα δεύτερα είναι

σοβαρότερα, το αποτέλεσμα του θανάτου του προκλήθηκε από μια οργανική αιτία, η οποία δεν προέκυψε μόνο από τα 3 χτυπήματα του πρώτου κατηγορουμένου. Στο σημείο αυτό να σημειωθεί ότι για να προκληθούν ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις, αυτά πρέπει να είναι αντίστοιχα με τις πολύ βαριές κακώσεις ενός τραυματία, όπως ακρωτηριασμοί και πολλαπλά κατάγματα, όπως αναφέρεται στη δήλωση της κυρίας Σπηλιοπούλου. Πράγμα που με βεβαιότητα δεν συνέβη στον θανόντα. Επομένως, τα τρία χτυπήματα σε αυτά τα 6 δευτερόλεπτα, με βεβαιότητα δεν μπορούσαν να επιφέρουν το θάνατο του Ζαχαρία Κωστόπουλου.

Παρά ταύτα, αποδείχθηκε ότι ο θανών βρισκόταν σε κατάσταση έντονου ψυχικού στρες και φωνασκούσε στη μέση του δρόμου «μην κλείνετε τα μάτια», και κατά την κατάθεση του Τσ. Σ. του προσφέρθηκε νερό [...] Κάτι το ασύνηθες φαίνεται να του συνέβαινε με τους περισσότερους να το περιγράφουν σαν αμώκ. Όμως και την αμέσως προηγούμενη ημέρα η υγεία του ήταν σε κακή κατάσταση. Όπως διαβάσαμε στην κατάθεση του Σ. ο οποίος ήταν μαζί του το προηγούμενο βράδυ, ο Κωστόπουλος παρουσίαζε εφίδρωση, τα συμπτώματα εκείνα που εμφανίζονται σε έμφραγμα του μυοκαρδίου 6-12 ώρες νωρίτερα από το επεισόδιο. Και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό που έκρινε σκόπμο να μείνει μαζί του για να μην πάθει τίποτα. Την κακή κατάσταση αυτή της υγείας του Ζαχ. Κωστόπουλου την περιέγραψε και η μάρτυρας Σ.Κ.

Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι ο παθολογοανατόμος κ. Ευτυχιάδης δυσκολεύτηκε να διατυπώσει την αιτία θανάτου, κατά εκείνον το ισχαιμικό επεισόδιο είχε ήδη ξεκινήσει μία ώρα πριν, δηλαδή αρκετό χρόνο πριν την παράνομη είσοδο του θύματος στο κοσμηματοπωλείο και ό,τι ακολούθησε. Σε κάθε περίπτωση επρόκειτο για μια κατάσταση υγείας του Ζαχαρία Κωστόπουλου που δεν γνώριζε, ούτε όφειλε να γνωρίζει.

Μετά ταύτα, για να απαντηθεί και το ερώτημα το εάν ο θάνατος του Κωστόπουλου ήταν ήδη προδιαγεγραμμένος, πρέπει να λεχθεί ότι απ' όσα προηγήθηκαν δεν προκύπτει απάντηση ούτε καταφατική ούτε αρνητική. Τούτο διότι, αναφορικά, πριν την είσοδό του στο κοσμηματοπωλείο [...] δεν ήταν καλή, ενώ οι ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις είχαν ήδη δρομολογηθεί, επομένως ενδεχομένως η κατάληξη να ήταν η ίδια αν συνέχιζε ο ίδιος να περιπλανιέται στους δρόμους χωρίς να έχουν προηγηθεί αυτά.

Ούτε όμως και το ίδιο συμβάν από μόνο του οδήγησε στο θάνατο, διότι αφενός τα χτυπήματα αυτά δεν ήταν ικανά να επιφέρουν το θάνατο, αφετέρου διότι όταν δέχτηκε τη βοήθεια του διασώστη επανήλθε πλήρως, και έπιασε ένα κομμάτι γυαλί, απείλησε τον κόσμο που είχε μαζευτεί γύρω του και τραυμάτισε και τον εαυτό του. Ως εκ τούτου, στο σημείο αυτό διεκόπη ο αιτιώδης σύνδεσμος και του επελθόντος τραγικού αποτελέσματος.

Το περιστατικό δεν τελείωσε στο σημείο αυτό, καθώς ο ίδιος στην προσπάθειά του να διαφύγει προσέκρουσε σε παρακείμενο τραπέζι αλλά και συνέχισε να ταλαιπωρείται από την προσπάθεια ακινητοποίησης και χειροπέδησής του, υφίσταται έντονη πίεση στην πλάτη και στο θώρακα, όπως φαίνεται στο βιντεοληπτικό υλικό, όπου φαίνεται ένας εκ των αστυνομικών να τον πατάει στην πλάτη. Είναι λοιπόν αυτονόητο, ότι κατά τη στιγμή της αντίδρασης του πρώτου κατηγορουμένου, δεν μπορούσε να προβλέψει τα τραύματα που προήλθαν μεταγενέστερα από την ανάμιξη τρίτων

αλλά και στην ίδια πορεία, την ίδια φρενήρη πορεία, που ο ίδιος ο Κωστόπουλος, λόγω αυτοτραυματισμού ακολούθησε και προκλήθηκαν τα ακολουθούμενα τραύματα. Ο κατηγορούμενος δεν μπορούσε και δεν όφειλε να προβλέψει την αιτιώδη συνάφεια ανάμεσα στα τραύματα και το αποτέλεσμα του θανάτου.

Κυρία πρόεδρε, σεβαστό δικαστήριο, θα ήθελα να αναφερθώ σε μια άλλη πλευρά της υπόθεσης. Κατά τη διάρκεια της προδικασίας η πλευρά της υποστήριξης της κατηγορίας επιδόθηκε αφενός σε μια προσπάθεια προβιβασμού της πράξης σε ανθρωποκτονία, αφετέρου προσέδωσε χαρακτηριστικά π.χ. τιμωρητικού ή ρατσιστικού εγκλήματος, ανεξαρτήτου της ουσιαστικής αβασιμότητας της κατηγορίας. Η προσπάθεια αυτή, χωρίς κανένα έρεισμα, απολύτως αναντίστοιχη των γεγονότων, δεν απέφερε το προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Εντούτοις, μολονότι αυτά τα ζητήματα έχουν κριθεί οριστικά, η υποστήριξη της κατηγορίας επανέρχεται σε αυτό για τη δημιουργία εντυπώσεων στις κυρίες ενόρκους.

Η πράξη του πρώτου κατηγορουμένου δεν μπορεί να θεωρηθεί τιμωρητική ενέργεια, μανία στα πρόθυρα λιντσαρίσματος, όπως επιχειρεί η υποστήριξη κατηγορίας. Η θέση αυτή παραγνωρίζει όχι μόνο τη φυσική αντίδραση ενός ανθρώπου που η περιουσία του βανδαλίστηκε, αλλά και τη μετέπειτα συμπεριφορά του πρώτου κατηγορουμένου, ο οποίος, μετά την ακινητοποίηση του θύματος δεν τον ξαναπλησιάζει και δεν παρεμποδίζει την προσπάθεια του διασώστη.

Εν προκειμένω, το αληθινό κίνητρο που πυροδότησε τη συμπεριφορά του κατηγορουμένου δεν ήταν να λιντσάρει το θύμα, ήτοι να αποδώσει αυτός παραχρήμα τιμωρία στον τόπο της δράσης κατά τον νόμο του Λιντς, αλλά η διακοπή της επιχειρούμενης εν εξελίξει προσπάθειας διαφυγής του εισβολέα, καθώς το κατάστημά του δεν διέθετε ρολά ασφαλείας που θα μπορούσαν να τον εγκλωβίσουν στο κατάστημα, αφού έως εκείνη τη στιγμή δεν είχε έρθει ακόμη η αστυνομία. Ως εκ τούτου, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για το χαρακτηρισμό του άρ. 82.

Προς την κατεύθυνση αυτή [η υποστήριξη της κατηγορίας] κατέβηλε μεγάλη προσπάθεια, φέρνοντας μάρτυρες στο δικαστήριο, ένας εκ των οποίων είναι καθηγητής πανεπιστημίου, χαρακτήρισε το περιστατικό ως την «επιτομή του ρατσιστικού εγκλήματος», μια άλλη, δημοσιογράφος, δήλωσε ότι το βάδισμά του «δεν απέπνεε τον αέρα της τοξικής αρρενωπότητας». Η προσπάθεια αυτή της υποστήριξης της κατηγορίας, αν οφείλεται στην προσπάθεια να διεκδικήσει ευρύτερο πλαίσιο κατηγορίας για τους κατηγορουμένους, τότε αυτή προσφέρει κακή υπηρεσία στην προσπάθεια του δικαστηρίου να προσεγγίσει την αλήθεια.

Βάσει της διατάξεως αυτής [82Α ΠΚ - για το ρατσιστικό κίνητρο] [...] είναι ότι το θύμα επιλέγεται λόγω των χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκείας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου, φυλής κλπ. Στην υπόθεση αυτή, δεν χρειάζεται να είναι κανείς καθηγητής πανεπιστημίου για να αντιληφθεί ότι ποτέ δεν προέκυψε ζήτημα επιλογής του πρώτου κατηγορουμένου σε σχέση με τον παθόντα. Ο παθών δεν ήταν αντικείμενο επιλογής αλλά υποκείμενο δράσης [...] μη επιτρέποντας, λόγω της ταχύτητας των γεγονότων, να διαγνώσει την αρρενωπότητα ή μη του θύματος ή οποιουδήποτε άλλου. Και τελικά βεβαίως αποδείχθηκε ότι στην προσπάθεια διαφυγής, ο Κωστόπουλος δεν εξέπεμπε κανέναν αέρα, δεν απέπνεε κανέναν αέρα, είτε τοξικής αρρενωπότητας, είτε οτιδήποτε άλλο.

Συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρ. 22: «Άμυνα είναι η αναγκαία προσβολή του επιτιθέμενου στην οποία προβαίνει το άτομο, για να υπερασπισθεί τον εαυτό του ή άλλον από άδικη και παρούσα επίθεση που στρέφεται εναντίον τους. [...]»

Προκύπτει ότι για να υπάρξει άμυνα απαιτείται:

1. Άδικη πράξη, δηλαδή επίθεση συνιστάμενη με ανθρώπινη ενέργεια με την οποία εκτίθεται σε κίνδυνο ένα αγαθό, η οποία αντικειμενικά αντιφάσκει.
2. Η επίθεση να είναι παρούσα και, ως τέτοια νοείται αυτή που έχει αρχίσει να πραγματώνεται, καθώς και όταν αμέσως και ασφαλώς επίκειται η πραγμάτωση της, και να φοβάται κάποιος την άμεση ενέργεια της.
3. Η προσβολή του επιτιθέμενου να είναι αναγκαία προς υπεράσπιση του εννόμου αγαθού που υπόκειται στον κίνδυνο της επίθεσης.

Συνεπεία δε των ανωτέρω: ο υφιστάμενος την επίθεση ή οποιοσδήποτε τρίτος δικαιούται να αμυνθεί. Δικαιούται να προσβάλει οποιοδήποτε αγαθό του επιτιθέμενου, όπως ιδιοκτησία, ή και τη ζωή, αρκεί να μην υπερβεί τα όρια που τίθενται από την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, σύμφωνα με την οποία «Το αναγκαίο μέτρο της άμυνας κρίνεται από το βαθμό επικινδυνότητας της επίθεσης, από το είδος της βλάβης που απειλούσε, από τον τρόπο και την ένταση της επίθεσης και από τις λοιπές περιστάσεις».

Εξάλλου νομιζόμενη άμυνα υπάρχει όταν ο επιτιθέμενος, συνεπεία πλάνης, υπολαμβάνει ως συντρέχοντες τους πραγματικούς όρους της κατάστασης άμυνας, ως λόγου χάρη υπολαμβάνει ότι υφίσταται παρούσα και άδικη επίθεση από κάποιον, ενώ στα αλήθεια αυτός, ουδεμία κατ' αυτού επιχειρεί επίθεση.

Στις περιπτώσεις αυτές, ο δράστης κρίνεται με βάση τις προϋποθέσεις της πραγματικής πλάνης, απλώς και μόνο επειδή νομίζει ότι πράττει κάτι που θεωρείται από την έννομη τάξη ως [...] Είναι δηλαδή, δυνατή η άμεση αποκατάσταση της βλάβης του, ανεξάρτητα από το εάν αυτή τη αποκατάσταση είναι μερική ή ολική, συνεπώς όταν το θύμα δέχεται επίθεση κλοπής, επιτρέπεται να ασκήσει βία, προκειμένου να αποσπάσει από τον δράστη το αφαιρεθέν πράγμα. Τα κλοπιμαία δεν έχουν ακόμα αφαιρεθεί, αλλά κινδυνεύουν, μέχρι να επέλθει η όποια παγίωση [...] Εν προκειμένω, κατά το σύνολο του αποδεικτικού υλικού, απεδείχθη ότι ο πρώτος κατηγορούμενος επιστρέφοντας, κατόπιν της απουσίας του από το κατάστημα, με έκπληξη διαπίστωσε ότι έξω υπήρχε συγκεντρωμένος κόσμος, και ότι ένας νεαρός άνδρας είχε μπει μέσα παράνομα, αντιθέτως με τα όσα είχε ο κύριος εισαγγελέας.

Στο σημείο αυτό, κυρία προεδρε, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά – είναι γνώσεις, θεωρώ, γυμνασίου. Η πλευρά της υποστήριξης κατηγορίας σας είπε ότι ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος μπήκε στο κατάστημα για να προστατευθεί, λανθασμένα θεωρώ ότι προσπαθεί να σας πείσει. Αν μπήκε όμως για να προστατευτεί, τότε γιατί έσπασε εσωτερικά το κατάστημα, πριν τον ενοχλήσει κανείς; Ταυτόχρονα, ήταν μέσα μόνος του στο κοσμηματοπωλείο ή μήπως ούτε αυτό συνέβη; Αυτός ο μηχανισμός στην πόρτα, που θεωρώ ότι είναι γνώσεις γυμνασίου, κλείνει με δύο μαγνήτες, έλκονται με μια βία, αν η δύναμη Α αυτή παραβιαστεί με την ορμή του σώματος, δύναμη 2Α

κάποιου, αντίστοιχα η δύναμη 2Α που επιχειρείται [δείχνει], κατά τρόπο που παρέπεμπε ότι προσπαθούσε να οικειοποιηθεί πράγματα αξίας που υπήρχαν στο κατάστημα. Επίσης ανέλαβε τον πυροσβεστήρα του καταστήματος και τελικώς έθραυσε το εσωτερικό.

Ο κ. εισαγγελέας εσφαλμένα δέχτηκε ότι την επάνω βιτρίνα την έσπασε ο κατηγορούμενος Δημόπουλος, διότι τα θραύσματα βρέθηκαν απ' έξω. [...] Στη συνέχεια κατευθύνθηκε στην ταμειακή μηχανή, σύμφωνα και με τις καταθέσεις.

Αναγκαστικά λοιπόν η εντύπωση που σχημάτισε [ο κατηγορούμενος] λόγω της αναμόχλευσης του χώρου, ήταν ότι ο νεαρός αυτός άντρας είχε ήδη αποσπάσει από το εσωτερικό κοσμήματα, δηλαδή αντικείμενα που ευκόλως μπορούσε να έχει κρύψει στις τσέπες του και εξακολουθούσε να ενεργεί προς την εξερεύνηση περαιτέρω λείας. Θεωρούσε ότι η επίθεση δεν είχε ακόμη τελειώσει, και ότι τα κλοπιμαία κινδύνευαν να χαθούν, με αποτέλεσμα να θεωρηθεί ότι συντρέχουν οι λόγοι άρσης του αδίκου λόγω άμυνας.

Θέλω δε να σημειωθεί ότι κατά τον χρόνο εκείνο ο νεαρός άνδρας, ήδη κατά την παρανάμη είσοδό του στο χώρο και μετά τη διάλυση του χώρου από τον ίδιο, είχε προκαλέσει σημαντικές φθορές με αποτέλεσμα να είχε εύλογο καθήκον να τον αναχαιτίσει πριν προλάβει να διαφύγει.

Ευρισκόμενος σε υπερδιέγερση, κράδαινε μαχαίρι, το οποίο μπορούσε να χρησιμοποιήσει, προκάλεσε με αυτόν τον τρόπο παρούσα επίθεση με τη συνδρομή των όρων της κατάστασης άμυνας. Στην αποτροπή του άνδρα, εκδηλώθηκε, στην παρούσα φάση, στη μη συνδρομή της αστυνομίας, επιχειρήθηκε δε, υπό το κράτος ψυχικής πίεσης, καθώς είχε μόλις αντικρύσει την παρουσία του να βανδαλίζεται.

Σεβαστό δικαστήριο, με αφορμή το γεγονός ότι πολλές φορές διεφάνη να πλάναται ο προβληματισμός για το εάν τα πράγματα θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά και για το εάν θα μπορούσε να έχει μια διαφορετική αντίδραση [...]. Είναι ζωτικής σημασίας να αποφασίσουμε από το αδιατάρακτο ασφαλές περιβάλλον μας, αν η συμπεριφορά του πρώτου κατηγορουμένου, αντιστοιχεί στη συμπεριφορά του μέσου κοινωνού ανθρώπου, η συμπεριφορά ενός ανθρώπου υπέργηρου που έρχεται αντιμέτωπος με τον βανδαλισμό του καταστήματός του. Και ο ίδιος άνθρωπος υπό την τάση υπερδιέγερσης και ταραχής, ενόψει και της καθυστέρησης των οργάνων της πολιτείας, που είχε ήδη καθυστερήσει, θα ήταν αστοχία να παραλληλιστεί με τις συνθήκες καθενός από εμάς σε κατάσταση ηρεμίας, αλλά και γνωρίζοντας ήδη το αποτέλεσμα, θα επέλεγε ίσως ο καθένας από εμάς κάτι διαφορετικό.

Σεβαστό δικαστήριο, παρατηρώντας τη διαδρομή της υπόθεσης, στην προδικασία, στο πρωτοβάθμιο, αλλά και όσους μήνες έχει διαρκέσει αυτή η δίκη, μετά λύπης διαπιστώνω ότι δεν έχει ξεφύγει από την πρακτική που έχει πάρει στη χώρα μας ενδημική μορφή, και ότι συνίσταται στο ότι ομάδες ανθρώπων που ισχυρίζονται ότι αναγορεύοντας μια ποινική υπόθεση σε ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, προσπαθούν, με απειλές και ύβρεις, με πορείες και συναθροίσεις...

[Από το κοινό: Τσκ, τσκ, τσκ, τσκ...]

Αναγνωστόπουλος: Χαίρομαι που με επιβεβαιώνουν!

[Από το κοινό: Χαίρεσαι, ε;]

Εισαγγελέας: Μην μιλάτε! [χτυπάει το χέρι στην έδρα - ανεβασμένος τόνος]

Αναγνωστόπουλος: Οι άνθρωποι αυτοί, προεχόντως αδιαφορούν για το μέγεθος της βλάβης, είναι ασυγκρίτως πολλαπλάσιο της βλάβης που δημιουργείται από την άστοχη μεταχείριση οποιουδήποτε κατηγορουμένου. Ζητάμε να αποσυνδέσει την ενέργεια του κατηγορούμενου κύριου Δημόπουλου ως αυτή που δημιούργησε στο θάνατο του Ζαχαρία Κωστόπουλου, διότι, πρώτον, κανένας δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα ότι, αν ο Κωστόπουλος δεν έμπαινε στο κατάστημα, δεν θα είχε αποβιώσει από το μηχανισμό στρες που ο ίδιος ή οι άλλοι είχαν προκαλέσει. Δεύτερον, κανένας δεν μπορεί με βεβαιότητα να πει αν το περιστατικό αυτό τελείωνε με την έξοδο του Ζαχαρία Κωστόπουλου από το κατάστημα και την άμεση σύλληψή του και χωρίς αυτά που ακολούθησαν με το γυαλί και το τραπέζι, κανένας δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα ότι δεν θα ζούσε.

Και τρίτον, κανένας δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα αν οι διάσωστες του ΕΚΑΒ είχαν προβεί σε ανάταξη, ως ώφειλαν, θα είχε πεθάνει. Άρα οι πράξεις του κατηγορούμενου Δημόπουλου δεν μπορεί να οδήγησαν στον θάνατο του Κωστόπουλου και θα πρέπει το δικαστήριό σας να αμφιβάλει ως προς αυτό το σκέλος.

Άσχετα, όμως, αν συνδέεται ο θάνατος του Ζαχαρία Κωστόπουλου με τις ενέργειες αυτές που θα πρέπει να διερευνηθούν, άσχετα από αυτό, το αδίκημα που στοιχειοθετείται, είναι αυτό της επικίνδυνης σωματικής βλάβης, σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρθηκαν ανωτέρω.

Επιφυλάσσομαι για τα ελαφρυντικά.

Πρόεδρος: Διακόπτουμε για την επόμενη δικάσιμο, 11/6.

Γραμματέας: Στην αίθουσα Δ 100Δ στον 4ο όροφο.

Το δικαστήριο διέκοψε στις 12:20 για την επόμενη δικάσιμο, Τρίτη 11 Ιουνίου 2024.